

25th March 1961]

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That leave be granted for the introduction of the Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1961.”

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I introduce the Bill, Sir.

DEPUTY SPEAKER : The Bill is introduced.

(3) THE MADRAS IRRIGATION CESS (AMENDMENT) BILL, 1961
(L A. BILL NO. 17 OF 1961).

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Mr. Deputy Speaker, Sir, I beg to move—

“ That the Madras Irrigation Cess (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 17 of 1961) * be taken into consideration.”

Under the Madras Irrigation Cess Act, 1865, water-cess cannot be levied on lands classified as wet and held under ryotwari settlement unless the land is actually irrigated from a source other than the normal source of irrigation or by infringement of the normal practice of irrigation. It is not possible to levy water-cess on these wet lands even if water is supplied by Government from a fresh source of irrigation constructed at public cost if the landholders fail to avail themselves of the facility provided. Under the rules framed for projects like Mettur Canal Scheme and Lower Bhavani Project, a special provision has been made to levy water-cess on the lands included in the ayacut irrespective of whether the water is taken for irrigation or not. Such a provision is necessary in respect of other projects also so that the irrigation facilities provided by the Government at considerable cost are not wasted due to the failure of ryots to avail themselves of the facility. If water-cess is leviable on all lands included in the ayacut, it may act as an incentive for the ryots to avail themselves of the irrigation facilities. The Government propose that such a provision for the levy of water-cess on all lands included in the ayacut may be made by an amendment to the Irrigation Cess Act instead of providing for each project separately.

The Irrigation Cess Act does not lay down the principles on which the Government should levy water-cess. It is, therefore, proposed to provide in the Act the basis of prescribing the rates of water-cess leviable.

Existing section 1-B of the Act provides that all rules made under the Act shall have force as if enacted under the Act. Such a provision is considered now unnecessary and in its place it is proposed to substitute a provision for placing the rules to be made under this Act on the table of both the Houses of Legislature and giving also power to the Legislature to make any modification to the rules.

[Sri M. A. Manickavelu] [25th March 1961]

It is also proposed to repeal the Madras Irrigation Cess (Amendment) Act, 1900 (Madras Act V of 1900), as the provision in section 3 of that Act relating to previous publication of the rules has been incorporated in the present Bill and as section 2 of that Act has no application now.

The Bill provides for these objects. I request the House to accept the Motion.

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

“That the Madras Irrigation Cess (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 17 of 1961) be taken into consideration.”

SRI V. S. MANIKKASUNDARAM : Mr. Deputy Speaker, Sir, in explaining the Objects and Reasons for this Bill, I am afraid, the Government have not given the explanation that has warranted the introduction of this Amending Bill. In the Statement of Objects and Reasons attached to the Bill, it is stated that the need for this amendment has arisen in order to obviate the necessity of having a separate Act for each Project. I do not know if the Government have investigated into the question as to why the need arose for having separate Acts for separate Projects, and if they have done so, what is the difficulty experienced by the Government. What is the reason which convinced the Government of such a need which has disappeared now. I would have been much more obliged to the Government if it had gone into the question and had given reasons for coming up with such a piece of legislation.

Let me warn the Government at the outset that they are embarking upon a measure which is likely to create considerable amount of dissatisfaction and difficulty both in its operation and in its scope. It is sure to destroy the enthusiasm of the cultivators who are benefited by such separate project, as has happened in the case of the Lower Bhavani Project. There are manifold difficulties that are experienced in the application of this particular Act.

The Irrigation Cess Act of 1865 itself is a piece of defective legislation. It is full of ambiguities both in its scope and its operation. It has therefore been the subject of considerable number of remarks by High Court Judges in several judgments. It appeared to have been temporary in existence at the outset when it was passed in the year 1865. The irrigation projects completed in between two periods of resettlement alone appeared to have come under the operation of this Act. At the time of resettlement all these considerations were taken into account and resettlement was made and land tax was fixed having regard to all these considerations. Up to the date of resettlement, in order to ensure revenue, as a sort of return for the investment made in executing all these works, to the Government, the Madras Irrigation Cess Act of 1865 was brought into operation. Therefore, I submit that each project has got its own peculiarities which will certainly warrant different considerations to be incorporated in different Acts. I will cite

25th March 1961] [Sri V. S. Manikkasundaram]

only one example before the House. The Mettur-Canal Project which was executed for the benefit of the ryots of the Thanjavur district, has completely different peculiarities around which it operates, when compared to the Parambikulam-Aliyar Project which is likely to be executed. The benefits to be enjoyed by the ryots in that place and other places are, I suppose, different. In this connection, I may also bring to the notice of the Government that no separate rules appear to have been framed under the Madras Irrigation Cess Act of 1865 but the rules that are found in the Standing Orders of the Board of Revenue appear to have been brought into operation in these cases. It appears that the rules enumerated in the Board's Standing Orders were framed under the Madras Irrigation Cess Act.

Sir, the object of the Madras Irrigation Cess Act is to obtain revenue in return for the large amount of money that was invested by the Government in executing these works and there is nothing wrong in that but why it should be stated in the Statement of Objects and Reasons appended to the Bill that that was not the object in bringing forward this piece of legislation.

It is also surprising to see that the Hon. Minister who is piloting this Bill, seeks to draw inspiration from the rules that are framed under the Bhavani Reservoir Irrigation Cess Act, of all Acts. Mention may be made here of the Lower Bhavani Project and the difficulties experienced by the cultivators in that area who used to say that it always created nausea and headache. Permit me to say that if the Government draw inspiration and if they draw a parallel from the Bhavani Reservoir Irrigation Cess Act, it is pregnant with possibilities of creating unending nausea and headache. Therefore, I submit that the Government should bestow some more attention to the whole problem and bring forward a more comprehensive legislation.

I submit that the provisions contained both in the Irrigation Cess Act and the Bhavani Reservoir Irrigation Cess Act and the rules framed thereunder are highly vague and lead to a lot of abuses. I may say that ever since I was elected a member of this Legislature I have been crying hoarse as a result of a provision that is found in the Lower Bhavani Irrigation Cess Act wherein it is stated that whether water is let out or not by Government, it is lawful for Government to levy the cess. That provision is both obnoxious and opposed to all principles of natural justice. I have been repeatedly saying that this provision should be repealed and that some other wholesome provision should be added in its place. Whenever it is said that cess should be collected from the residents of a particular locality, it is the responsibility of Government to see whether water has been let out and whether the people in the particular area had been benefited or not. Natural justice requires that that responsibility should not be overlooked. If the cultivators are actually benefited, I have absolutely no objection for collecting irrigation cess from them. Without seeing whether the

1 p.m

[Sri V. S. Manikkasundaram] [25th March 1961]

ryots actually receive water or not, it is not proper to ask them to pay the tax. Then it becomes a penal assessment. The Act of 1865 when it was enacted contained a provision with regard to ryotwari lands. The Act was applicable only to cases where supply of water was sufficient and beneficial. Otherwise the Act would not operate. It is not proper for Government to do away with that provision of law. As a practical proposition it is difficult for a cultivator to go and prove before the Board that he has not been getting water previously. Under the circumstances, it is most objectionable to say that it is open to the ryot to take the matter on appeal and get relief. It is not at all possible in the case of Lower Bhavani Project cultivators. So far as Bhavani Reservoir Irrigation Cess Act is concerned, I believe that by enacting that particular provision, a difference was sought to be introduced. A distinction was sought to be made. I have gone through the proceedings of the Legislative Council of the year 1933. The Hon. Gentleman piloting the Bill stated that this departure from the rule was justified on the ground that it was open to a cultivator to reject the permit issued to him on the ground that it was not beneficial. It was open to the ryot to take the matter on appeal to the District Collector, in case he was dissatisfied. Since the rejection of the permit was optional to him, it was open for the ryot to take the matter on appeal for cancellation of the permit on the ground that it was not beneficial to him. It was of course obligatory on him to pay the tax. This particular opportunity has not been given under the present Bill. I therefore submit that it is not proper to pass a Bill of this kind.

From the experience of the cultivators, who would be affected by this Bill, I would say that the authorities invariably do not care to verify whether actually water has been supplied or not. Failure of water supply may be due to special cases. Water is not allowed into the canal to its capacity. The Revenue authorities who are in charge of assessment do not care to find out from the accounts of the people working in the P.W.D. who are in charge of supplying water to the canals, whether water has been actually let out or not. It has also happened in the Lower Bhavani Project area that even though water was not let out into the supply channels, they had made a report that water had been let into the canals. In such a case also, where water has not been let out into the supply channels, the ryots are asked to pay the tax. Practically no chance is there for cultivator to take the matter on appeal. No case has ended in remission of the tax. The importance of construction of Field Bothis was realised by Government and that was the reason why a legislation called the Field Bothis Bill was passed last year. Even in case where a ryot has not been able to take water for failure to construct the Field Bothi, even in such a case he is subject to tax just because he has been served with a permit. There are also cases where by an upper-end owner who is always anxious to benefit more and who is unwilling to surrender a portion, the lower-end man does not get water. But even though he does not get water he is asked to pay the tax because he has been served with

25th March 1961] [Sri V. S. Manikkasundaram]

a permit. There is absolutely no need to collect tax when water is not let out. There may be one class of people in other parts of the country of which I am not aware of, who may say that they need not want water. But in Lower Bhavani area, you cannot find even a single ryot who is unwilling to take water, if it is made available to him. There may not be people who would be unwilling to take water, when water is made available to them. Such a contingency has not so far arisen in Lower Bhavani area but is capable of arising.

The other provision which is objectionable is sub-clause (2) of clause 2 which is as follows :—

“Notwithstanding anything contained in sub-section (1) it shall be lawful for the State Government before the end of the revenue year succeeding that in which water is made available for irrigation to levy water cess on all lands in the ayacut of any irrigation project notified by the State Government in this behalf, being lands for which water is made available for irrigation from such project, whether or not the water so made available is utilised for irrigating such lands.”

This is sought to be made in the form of rules.

Sub-clause (3) of clause 2 says :

“The State Government may, after previous publication, make rules prescribing the rate or rates at which the water cess under sub-sections (1) and (2) shall be levied and may from time to time alter or amend the same.”

This is too broad a proposition to be made and too broad a provision for the executive to exercise by way of subordinate legislation. I may also in this connection say that there is a ruling of the Madras High Court which says that water cess is in the nature of a tax. It is reported on page 150 of 1942, (2) M.L.J. Therefore, I say it is in the nature of a tax. It is a cardinal principle that any tax provision has got to be made by a Legislature and not by way of subordinate legislation. I presume that it may be sought to be justified on the ground that it is not in the nature of a tax but in the nature of licence, and as such it can be done as a piece of subordinate legislation. Even though I say no service is rendered in the nature of supply of water, I understand that the Government claim the right to levy the fee. It should also be proved to be commensurate to the services rendered. I may also say that the rules that are likely to be framed may not do justice to the people who are likely to be affected by such a measure. There is also objection to the principles laid down in sub-clause (4) of clause 2. The most objectionable piece of principle laid down is that the Government can fix the rate according to the nature of crop raised. I presume, Sir, that the Government or the Legislature could not restrict or direct that such and such a crop only should be raised. The ryot can raise any crop he wants. I believe this is the fundamental right of a ryot to raise any crop on a piece of land he owns. Apart from this, it is this piece of assumed jurisdiction by the

[Sri V. S. Manikkasundaram] [25th March 1961]

Government that has created lot of difficulties. The ryots would be subjected to penal assessment. Ever since I was elected to this House, I have been agitating and perhaps to a considerable extent succeeded also in getting that restriction removed from the Lower Bhavani area. I do not know why this has escaped the notice of the Hon. Minister before this particular provision was sought to be introduced in this House. The assessment of cess are also made long after the harvest for the year is over. I do not know how it is possible for the officials to ascertain this. They go on the statement or misstatement or false statement made by the karnams. As far as we are able to see with our experience that is absolutely impossible and there is no means by which you can verify the proof of the fact of the statement of the karnam. I may also tell you as an instance the water-cess prevailing in my area. For ragi crop the rate is Rs. 7-8-0, for crop like paddy Rs. 15 and for crop like cotton, they charge Rs. 20. For each crop it might kindly be borne in mind a surcharge, which is almost intolerable, of Rs. 40 a year is collected. What is the use of saying that? In this connection I may also submit that when once the Public Works Minister came there we made some representations stating that the amount of tax that is collected per acre is very heavy and suggested that a consolidated figure of Rs. 25 or 30 may be imposed and collected for the whole area for any kind of crop. The Hon. Minister also agreed that the rates are heavy and such rates were not prevailing even in deltaic area, viz., Thanjavur and Tiruchirappalli districts and also said that it may not be proper to levy such a tax on lands which has not yet been settled like the one in the Lower Bhavani area. But we have successfully got over all these sentiments and feelings by evolving a new system of assessment and we are collecting an amount though much higher in rate than Rs. 20, 25 or perhaps Rs. 30. The difficulty is with regard to crop-war assessment. People may raise two crops firstly by rains and secondly with water that is supplied for a period of 90 or 95 days as it happens in the Lower Bhavani area. Please remember in this connection we are also subjected to a double levy one for the groundnut crop in December and for the other crop that is raised in March-April. Rules are laid down on the principle of nature of crops. The officials might abuse these powers in each case when they apply the principle. Sir, instances are not wanting where karnams have built houses at a cost of 50 and 60 thousand rupees and have got two establishments one in the town where they educate their children and the other in the village where they are doing their job. Therefore, I submit to the Hon. Minister that he may kindly go through the matter as a whole once again and refer this Bill to a Select Committee, which would go into these provisions in detail and submit a report.

Thank you, Sir.

* SRI K. R. NALLASIVAM : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் நமது செவின்து அமைச்சர் அவர்களை முதலிலே கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது—தயவுசெய்து இந்த

25th March 1961] [Sri K. R. Nallasivam]

மசோதாவைக் கைவிட்டுவிடுங்கள் என்பதுதான். இந்த மசோதா சட்டமானால் நாங்கள் இன்றையதினம் அதுபவிக்கக்கூடிய கொடுமையை இனி மற்றவர்களும் அதுபவிக்கும்படியாக ஏற்படும். மற்றவர்கள் எந்தவகையில் அவதிப்படப்போகிறார்கள் என்பதை எங்களால்தான் பரிபூரணமாக உணர்ந்துகொள்ள முடியும். இந்த மசோதா சட்டமானால் எப்படி ஜனங்கள் அவதிப்படப்போகிறார்கள் என்பதை மீதியுள்ளவர்கள் கற்பனை செய்து பார்த்துத்தான் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். எங்களைப் பொறுத்தவரையில் நான்கைந்து ஆண்டுகளாக இந்தக் கொடுமையை அதுபவித்துக்கொண்டு வருகிறோம். அங்குள்ள எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களும் சரி, மற்றவர்களும் சரி இப்படித் தண்ணீர் பாய்ந்தாலும் பாயாவிட்டாலும் தண்ணீர்த் தீர்வை கட்டியாக வேண்டுமென்று இருக்கிற நிர்ப்பந்தத்தைக் கைவிட வேண்டுமென்று கிளர்ச்சி செய்து வருகிறோம். சர்க்கார் இவ்விஷயத்தில் ஏதோதானே என்று இருந்துகொண்டிருப்பதோடு கூட இப்போது எல்லாப் பகுதிக்கும் இதை விஸ்தரிப்பதானது மிகவும் கொடுமையானதாகும். ஆகவேதான் உடனடியாக ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மசோதாவைக் கைவிடவேண்டும் என்று நாள் கோருகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இது பொது மசோதா. லோயர் பவானியைப் பொறுத்தவரையில் அது தனிச் சட்டம்.

*** SRI K. R. NALLASIVAM :** அது தனிச் சட்டம்தான். தண்ணீர் பாய்ந்தாலும் பாயாவிட்டாலும் தண்ணீர்த் தீர்வை கட்டியாக வேண்டும் என்று அந்தச் சட்டத்தில் இருப்பதனால்தான் அங்குள்ள விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதே நிபந்தனையை இப்போது இந்தப் பொது மசோதாவினால் எல்லா இடத்திற்கும் விஸ்தரிப்பது எல்லா இடங்களிலும் உள்ள விவசாயிகளைப் பெரிதும் பாதிக்கும் என்றுதான் எங்களுடைய அனுபவத்தைக்கொண்டு சொல்கிறோம். எங்கள் பகுதியில் உள்ள விவசாயிகளே இந்த ஷரத்து எத்துசெய்யப்படவேண்டும் என்று கிளர்ச்சி செய்து வருகிறார்கள். இப்போது நாடு பூராவும் விஸ்தரித்தால் இந்தக் கொடுமை தாங்காது நாடு பூராவும் கிளர்ச்சி செய்யவேண்டிய நிலைமைதான் ஏற்படும்.

தண்ணீர் வசதியிருந்தும் அதை எடுப்பதற்கு ஆள் இல்லை என்று இப்பொழுது யாருமே சொல்லமுடியாது. எனக்குத் தெரிந்த வரையில் 2 லட்ச ஏக்கர் அளவில் அப்படிப்பட்ட நிலையே கிடையாது, மேய்ச்சல் நிலங்களுக்காக 50,100 ஏக்கர் போட்டிருக்கலாம். ஆனால் சுற்றிலும் தண்ணீர் பாயும்போது அதைப் பாசனத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளாமல் இருந்தால் அவை களராக மாறிப்போய்விடும். ஆக, தண்ணீர் கிடைத்தால் அதை எடுத்துக் கொள்ளாத நிலம் இருப்பதை யாராலும் நிரூபிக்க முடியாது. இந்த மசோதாவில் தண்ணீர் பாய்ந்தாலும் பாயாவிட்டாலும் தீர்வை கொடுக்கவேண்டுமென்பதை மாகாணம் முழுவதும் விஸ்தரிக்கவும், தீர்வைக் கட்டுப்பாட்டைத் திருத்துவதற்கான அதிகாரத்

[Sri K. R. Nallasivam] [25th March 1961]

தையும் இந்த மசோதா கோருகிறது. அதற்கான சில ஷரத்துக்கள் இருக்கின்றன. அது, இன்னும் ஆபத்தான பகுதி. இலாகா வினால் ஒரு மசோதா தயாரிக்கப்பட்டு நம் முன் பரிசீலனைக்கு வைக்கப்படுகிறது. ஆனால் அதனால் ஏற்படக்கூடிய விளைவு என்ன என்பதையும் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். கொப்பு வாய்க்கால் வெட்டி அதைத் துரிதப்படுத்த ஒரு சட்டம் ஏற்பட்டது. ஆனால் அதில் ஏகப்பட்ட தகராறு. நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்ய அதிகாரிகள் மனம் இரங்கவேண்டும். என் கையில் மட்டும் 200 விண்ணப்பங்கள் இருக்கின்றன. கொப்பு வாய்க்கால் இல்லை என்று அதிகாரிகளிடம் சொல்லி, அதற்கான வேலைகள் எல்லாம் செய்து இருக்கிறோம் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். கொப்பு வாய்க்கால் இல்லை என்று கூறுகிற 200 விண்ணப்பங்கள் என் கையிலே இருக்கின்றன. வேண்டுமானால் அதுபற்றி குறிப்புகளைக் கொடுக்க நான் தயார். மேட்டூர் கனால் ஸ்கீம், லோயர் பவானி ப்ராஜெக்ட் இவைகளில் ஸெஸ் லெவி செய்ய விதியிருப்பதால் மற்ற ப்ராஜெக்ட் ஏரியாக்களிலும் இது விஸ்தரிக்கப்படவேண்டுமென்று இந்த மசோதா கோருகிறது. இந்தத் திருத்த மசோதாவைக் கைவிடும்படி நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். செலக்ட் கமிட்டிக்கு இதை அனுப்பவேண்டுமென்று சொன்னால் இதன் அடிப்படையை ஒப்புக்கொள்வதாகுமே என்ற பயம் ஏற்படுகிறது. திரு. மாணிக்கசுந்தரம் அவர்களும் இதுபற்றி சொன்னார்கள், விளக்கமாக. மற்ற பகுதிகளில் இது அமுலுக்கு வருமானால் மேலும் பல சிக்கல்கள் உண்டாகும், சங்கடங்கள் ஏற்படும். வரி போடாதிருந்தால் விவசாயிகள் பாராட்டுவார்கள் என்பதற்காக மட்டும் நான் கூறவில்லை. பலவிடங்களில் 9, 10 ரூபாய் தீர்வை போடப்படுகிறது, லோயர் பவானியில் 15 ரூபாய் போடப்படுகிறது. செஸ் சார்ஜ் சேர்த்து ரூபாய்க்கு 7 அணுவருகிறது. தண்ணீர் பாய்ந்தாலும் பாயாவிட்டாலும் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்வது சரியல்ல. ஆகவே இந்த மசோதாவைக் கைவிடும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* SRI R. SRINIVASA IYER : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா ரொம்பவும் சின்ன மசோதா, இரண்டொரு ப்ராஜெக்ட்களுக்காக இதைப் போடுகிறார்கள் என்று பலர் நினைக்கலாம். இதனால் 12 ஜில்லாக்களுக்கு ஆபத்து ஏற்படும் என்று சொல்லலாம். 1865-ம் ஆண்டு 7-வது ஆக்டில் மூன்று செக்ஷன்ஸ்தான் உள்ளன. அதில் மூன்றாவது செக்ஷன் பாதுகாப்பு (Protection), இரண்டாவது செக்ஷன் வரிவசூல் செய்வதைப் பற்றியது. பாக்கியிருக்கிற ஒரு செக்ஷன்படி தண்ணீர்த் தீர்வை விதிக்கப்பட்டு வசூல் செய்து வரப்படுகிறது. தூறு ஆண்டுகளாக ஜாஸ்தி திருத்தம் இல்லாமல் ஒரு சட்டம், நல்லதொரு சட்டம், அமுலில் இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது இந்த 1865-ம் வருட 7-வது சட்டம். கனம் மாணிக்க சுந்தரம் அவர்கள் சொன்னதை நான் முழுக்க முழுக்க ஆதரிக்கிறேன். மேற்கொண்டு இது பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். தண்ணீர் பாய்ந்தாலும் பாயாவிட்டாலும் தண்ணீர்த் தீர்வை விதிப்பதற்கு மட்டும்

25th March 1961] [Sri R. Srinivasa Iyer]

பவர் எடுப்பதில்லை, இந்தத் திருத்த மசோதா. பழைய ப்ராஜெக்ட்ஸ் உள்பட புதிதாக வருகிற ப்ராஜெக்ட்களும் இதன் அடிப்படையில் வரும். தஞ்சை ஜில்லா அல்லது திருச்சி ஜில்லாவைப் பாதிக்காது என்றும் ஒரு சில ப்ராஜெக்ட்களுக்கு மட்டும் இந்த மசோதா பாதிக்கும் என்றும் யாராவது நினைப்பார் களேயானால் அது தவறு. 1932-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் 24-ம் தேதி, இரிகேஷன் செஸ் ஆக்ட்படி காவேரி, மேட்டூர் ப்ராஜெக்ட்ஸ்-க்கு அவைகளின் ஆயக்கட்டுகளுக்குத் தண்ணீர்த் தீர்வை விதிக்கும் விதிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அங்கு ஒரு போகம் விளைந் தாலும் சரி, அல்லது இரண்டு போகங்கள் விளைந்தாலும் சரி, அல் லது மூன்று போகம் விளைந்தாலும் சரி எல்லாவற்றிற்கும் தீர்வை போடப்பட்டது. தண்ணீர் பாய்ந்தது என்றும் அதனால் benefit ஏற்பட்டது என்றும் கர்னம் அல்லது டெப்டி தாசில்தார் சர்ட்டிபை செய்யவேண்டும். பிறகு ஜமாபந்தி ஆபீஸர் தண்ணீர்த் தீர்வை லெவி செய்யவேண்டும். அது ரிவினியூ கணக்குகளில் 6-ம் நம்பர் கணக்கில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படும். 5-ம் நம்பர் கணக்கு வஜா கணக்கு. தண்ணீர் பாய்ந்திருக்கிறது என்று சொல்லலாம், ஆனால் பின்னால் நிலம் விளையவில்லை என்று சொன்னால் வஜா செய்யப் படும். இப்பொழுது இந்தச் சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தால் மேட்டூர் கனால், லோயர் பவானி பிராஜக்ட் முதலிய ப்ராஜெக்ட்டுகள் இவைகளின் கீழ் உள்ள ஆயக்கட்டுகளுக்கு இப்போது போடப்பட்டிருக்கும் பழைய ரூல்ஸ் போய்விடும். புதிய ரூல்ஸ்தான் போடவேண்டும். அப்படிப் போடுகிறதென்றால் இதை ஒரு திருத்தச் சட்டமாக எடுத்துக்கொள்ள முடியாது, இது ஒரு திருத்தச் சட்டமும் அல்ல. நான் எதிர்க்கிறார்ப்போல் நினைக்கவேண்டாம். இது சம்பந்தமாக ஒரு Consolidated Amend- ing Bill ஆகக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இதைச் செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டு மென்று திருத்தம் கொடுத்தன்கூட எழுந்து போய்விட்டார்கள். இந்த மசோதா ஆங்கிலத்தில் மட்டும் இல்லாமல் தமிழில் மொழி பெயர்த்துக் கொடுக்கப்பட்டு இருந்தால் இதைப் பற்றி எல்லோருக்கும் நன்கு தெரிந்திருக்கும். அப்போது அங்கத் தினர்கள் இந்த விவாதத்திற் பங்கெடுத்துக் கொள்வார்கள். இந்த மசோதா இன்று விவாதத்திற்கு வருமென்று ஏற்கனவே தெரி யாது. இன்று வருமென்று நேற்று மாலைதான் அறிவிக்கப்பட்டது. நன்கு படித்து ஆராய முடியவில்லை. பிஸினஸ் அட்வைஸரி கமிட் டியின் முடிவின்படி, தலைவர் அவர்களின் உத்தரவுக்குக் கட்டுப் பட்டு நடக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் இதன் பாக்கி டிஸ்கஷன்னை திங்கட்கிழமை அன்று வைத்துக் கொள்ளலாம். அப்பொழுது இதை வைத்துக்கொண்டு செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டுமென்றாலும் ஒரு வாரம் அல்லது பத்து நாட் களுக்குள் ரிப்போர்ட் கொடுத்துவிடலாம். மூன்று செக்ஷனில் ஒன்றுதான் தீர்வை சம்பந்தப்பட்டது. இப்பொழுது நாம் புதி தாக ஒன்பது, பத்து ப்ராஜெக்ட்ஸ் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். மேட்டூர், பவானிசாகர் இவைகளுக்கு ரூல்ஸ் போட்டாகிவிட்டது.

[Sri R. Srinivasa Iyer] [25th March 1961]

மற்ற பிராஜெக்ட்டுகளுக்கும் விதிகள் ஏற்படுத்தி வரி வசூலாகி வருகிறது. இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் மசோதாப் படிப் பிராஜெக்ட்டு ஏரியாக்களில் எல்லாம், தண்ணீர் பாய்ந்தாலும் சரி, பாயாவிட்டாலும் சரி, தண்ணீர்த் தீர்வை போடலாம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. மேட்டூர் பிராஜெக்ட்டில் 3,01,000 மூன்று லட்சத்து ஒரு ஆயிரம் ஏக்கர் இன்க்ளேட் ஆகிவிட்டது. மேடான நிலங்களை ஆயக்கட்டிலிருந்து மாற்றிவிட்டு தென்னம் பிள்ளைகளைப் போட்டுவிட்டோம் என்று கூறினால் அவைகளுக்குத் தீர்வை போட முடியுமா? வெட்லாண்ட் (wet land) என்று கிளாஸிபை செய்யும்போது சர்க்கார் அவைகளுக்குத் தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி வெட் லாண்ட் (wet land) என்று கிளாஸிபை செய்து, வெட் ரேட் கிளாஸிபிகேஷனின் கீழ் நிலவரியையும் தண்ணீர் தீர்வையையும் சேர்த்து (Consolidate) வரி போடுவதுதான் நியாயம். அங்கு தண்ணீர் சப்ளை செய்து கொடுக்கப்படும் இத்த வெட் லாண்ட் ரேட் (wet land rate) கொடுத்த வேண்டியதுதான். சி.எம்.பி. பாசனத்தில் உள்ள நிலங்களில் சிலவற்றை “வெட்” என்று ஆக்காது ட்ரை லாண்ட் (dry land) என்று தீர்வை போட்டு வருகிறார்கள். இது நியாயமில்லை. நீண்ட காலமாக, சுமார் 25 வருஷங்களுக்கு மேற்பட்டு தண்ணீர் பாய்ச்சி நெல் முதலிய நஞ்சை மகசூல் விவசாயம் செய்து வரும்போது புஞ்சையாகவே வைத்து தண்ணீர் தீர்வை தனியாகப் போட்டு அதற்கு செஸ்ஸும் இப்போது பஞ்சாயத்து சட்டப்படி அதிக சார்ஜும் சேர்த்து வருவித்தால் நியாயமாகாது. அதை ஆராய்ந்து பார்த்து வெட் லாண்ட்ஸ்-யை கிளாஸிபை செய்து அவைகளுக்கு நிரந்தரமான தொரு (consolidated) மொத்த நஞ்சை தீர்வை விதித்து, ட்ரை லாண்ட்ஸாக (dry lands) classify செய்திருப்பதை மாற்றி விட வேண்டும். நிலவரி போட சட்டம் (Act) கிடையாது. சி.எஸ்.ஓ. படிதான் நிலத் தீர்வை போடுகிறார்கள். பல திருத்தங்களை எல்லாம் செய்து சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால்தான் நன்றாக இருக்கும். இல்லையென்றால் ரயத்துவாரி செட்டில்மெண்டு ஆகி ஏறக்குறைய நாற்பது வருஷங்களாகின்றன. இதைப்பற்றி ரீசெட்டில்மெண்ட் நடத்தவேண்டும். பழைய காவேரி டெல்டா பிரதேசங்களைப் பொறுத்தவரை ஏக்கர் 1-க்கு நிலத்தீர்வை (தண்ணீர் தீர்வையுள்பட மொத்த தீர்வை) 8 ரூபாய் என்று வெட் (wet) நிலங்களுக்கு இருக்கிறது. இப்போது தண்ணீர் தீர்வை தனியாகப் போட்டிருக்கும் C.M.P. ஆயக்கட்டில் செக்கன்ட் கிராப்டம் இருந்தால் ஆரை ரேட் என்று சொல்லப்படுகிறது. புஞ்சை நிலமாக இருந்தால் நிலத்தீர்வை தண்ணீர் தீர்வை செஸ் உள்பட ஏக்கர் 1-க்கு 24 ரூபாய் வரை தீர்வை செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் ஐஸம் பாய்ச்சினாலும் நிலம் விளையாவிட்டால், விளைவு மட்டம் இரண்டாவதும் அதற்குக்குறைவாகவு மிருந்தால் தண்ணீர் தீர்வை வஜா கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாய்ச்சினாலும் பாய்ச்சாவிட்டாலும் தீர்வை விதிப்பதென்றால் இந்தச் சலுகையெல்லாம் போய்விடும். இதைப்பற்றி எல்லாம்

25th March 1961] [Sri R. Srinivasa Iyer]

அரசாங்கம் ஆர அமர ஊன்றி சித்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இவற்றில் எல்லாம் எது சரியாக இருக்கும் என்பதையும் எது நியாயமாக இருக்கும் என்பதைப்பற்றியும் சர்க்கார் ஆலோசிக்கவேண்டும். 'கன்ஸாலிடேட் லாண்ட் ரெவின்யூ அன்ட் வாட்டர் ரேட்' டைப் பற்றி விசாரிப்பதற்காக ஸ்ரீ எஸ். ஒப். கிருஷ்ணசாமி அவர்கள் ஸ்பெஷல் ஆபீஸராக நியமிக்கப்பட்டார். அவர்கள் இதைப் பற்றியெல்லாம் விவரமாக ஒரு பெரிய ரிப்போர்ட் கொடுத்து அதில் நஞ்சை தீர்வை போடுவதுதான் நியாயம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எந்த விதத்தில் எல்லாம் தண்ணீர் வரி இருக்கவேண்டும் என்பதைப்பற்றியெல்லாம் ரிப்போர்ட் பண்ணியிருக்கிறார்கள். கெவர்ன்மெண்ட் ஆப் மெட்ராஸ்-வின் Madras Amonigraph ” என்ற புத்தகத்தில் இந்த விவரங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இல்லாவிட்டால் இதன்படி இப்போதிருப்பதை எல்லாம் கன்ஸாலிடேட் பண்ணிவிட்டால் 30, 40 வருஷங்களாக தண்ணீர் பாய்ச்சி நஞ்சைகளில் சிலது தவிர பாக்கி நிலங்களை புஞ்சையாக வைத்துக்கொண்டு சாகுபடியை எல்லாம் மாற்றுவதற்கு வழி வகை ஏற்பட்டு விடும். இதில் பழைய விதிகளை எல்லாம் மாற்றவேண்டும். இப்போது இருக்கின்ற நிலையிலேயே பிராஜக்ட்டு வாய்க்கால், பெரிய வாய்க்கால் தலைப்பில் இருக்கும் ரயத்துக்கள் அதற்கு வரி செலுத்தவேண்டுமென்றால் இதிலுள்ள ஒரு கட்டு வைக்கோலை எடுத்து விற்று தண்ணீர் தீர்வை செலுத்திவிடலாம். ஆனால் பட்டுக்கோட்டை, ராஜாமடம், அம்மணிசத்திரம், சேதுவராகசமுத்திரம் போன்ற (டெயில் என்ட்) பகுதிகளில், கடைசியில் இருக்கக்கூடிய பகுதிகளில், மதகுல் பூராவையும் விற்றுத்தான் நிலவரியும் தண்ணீர் தீர்வையும் செலுத்தவேண்டும், இல்லையென்றால் நிலத்தையே விற்றுத்தான் செலுத்தவேண்டும். இந்த நிலையையில் தண்ணீர் பிராஜெக்ட்டில் வந்துவிட்டால் நிலங்களுக்கு எல்லாம் தானாகவே வரும் என்ற முறையில் (made available என்று இரண்டாவது கிளாஸில் போடப்பட்டிருக்கிறது. தண்ணீர் பாய்ச்சினாலும் பாய்ச்சாவிட்டாலும் வரி நிர்ணயிக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் இது எந்த முறையில் நிர்ணயிக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்தால், முதலாவதாக area irrigated என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது நியாயம்தான். தண்ணீர் பாய்ச்சக்கூடிய இடங்களுக்கு மட்டும் என்று தெரிகிறது. அடுத்ததாக Classification of the soil இதை எப்படி நிர்ணயிக்க முடியும் என்று தெரியவில்லை, இதற்கு என்ன விதி இருக்கிறது, யார் இதை நிர்ணயிப்பது என்று தெரியவில்லை. அடுத்ததாக quantity of water-supply இதில் இதை எப்படிக்கணக்கெடுக்க முடியும், இதை எந்த விதத்தில் கணக்கெடுக்க முடியும் என்று தெரியவில்லை. அடுத்ததாக nature of crop raised இதில் நெல் பயிர் செய்தால் எவ்வளவு, ராகி பயிர் செய்தால் எவ்வளவு கிரௌன்ட் நட் பயிர் செய்தால் எவ்வளவு, கரும்பு பயிர் செய்தால் எவ்வளவு என்றெல்லாம் தெரியவில்லை. அது மட்டு

[Sri R. Srinivasa Iyer] [25th March 1961]

மல்ல, இதன்படி நிர்ணயித்த பின்னால் சில தான்யங்களுக்கு விலை இறங்கிப் போகும். சில வருடங்களில் விலை ஏறும். பிறகு இறங்கிப் போகும். பயிரின் பெயரைப் பொறுத்து வரி விதிப்பது பிசகு. கிடைக்கும் தண்ணீரைக் கொண்டு எந்த பயிர் வேண்டுமானாலும் சாகுபடி செய்ய உரிமையுண்டு. அது பாதிக்கப்படும் முறையில் nature of the crops raised என்று இந்தப் புதிய சட்டத்தில் சேர்க்கவேண்டிய அவசியமே இல்லை. இதையெல்லாம் நான் சொல்வதால் இந்த மசோதாவை நான் எதிர்க்கிறேன் என்று யாரும் நினைக்கக்கூடாது. இதை இவ்விதம் எல்லாம் கொண்டு வராமல் 'கன்ஸாலிடேட்டட் லான்ட் ரெவன்யூ பில்' என்ற முறையிலோ அல்லது irrigation cess பில் என்ற முறையிலோ நல்ல விதத்தில் கொண்டு வந்தால் நல்லது. திரந்தரமாக லாண்டு ரிவினியூவில் நமக்கு ஆறு கோடி ரூபாய்தான் சிலவருஷங்களாக வருமானம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. நான்கு வருடங்களாக நான் பார்த்ததில் இதில் ஆறு கோடி ரூபாய்தான் வருமானம் வருகிறது. இதை நல்ல முறையில் மாற்றி ரீசெட்டிங்மெண்டு செய்து நிலத்திர்வை அமைப்பதாக இருந்தால் ஆறு அல்ல 10 கோடி ரூபாய் வருமானம் வரும். அப்படியில்லாமல் இப்போதுள்ள சட்டப்படி எல்லாம் தண்ணீர் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தால் திர்வை விதித்துக் கொண்டிருந்தால் சரியல்ல. கிளாஸிஃபிக்கேஷன் ஆப் லாண்டில் எல்லாம் பார்த்து தண்ணீர் திர்வை போடும்போது ஒரு பிறகுஜக்டில் முந்தி தண்ணீர் பாயக் கூடிய இடத்திற்கு முந்தின காலத்தில் நிறைய தண்ணீர் சப்ளை செய்து அந்த பிராந்திய ரயத்துக்கள் முதல் போகம் சாகுபடி முற்றி அறுவடைசெய்து இரண்டாம் போகம் சாகுபடி செய்யும் நேரத்தில்கூட பிறகுஜக்டிடு மெயின் வாய்க்கால்களிலிருந்து தூரத்தில் உள்ள டெயில் எண்ட் Tail end பிராந்தியத்திற்கு முதல் போகத்துக்கு நூற்றுவிடக்கூட தண்ணீர் சரிவரக் கொடுக்காமல் எல்லாருக்கும் ஆயக்கட்டு பூராவுக்கும் ஒரேவிதமாக தண்ணீர் திர்வை விதிப்பது என்கின்ற முறையை வைத்துக் கொண்டிருந்தால் அதைவிட அநியாயம் ஒன்றும் இருக்க முடியாது. ஆகவே இதையெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பார்த்து முன்னால் உள்ள 65-வது வருஷத்திய 7-வது சட்டத்திலுள்ள இரண்டு செக்ஷன்களை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு அதை திருத்துவதுபோல் ஒரு பெரிய புரட்சி கரமான புது சட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டிய தேவையில்லை. ஆகவே இதை ஒரு செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பிப் பரிசீலித்துப் பார்த்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதை செலக்ட் கமிட்டிக்குக் கொண்டு போகவேண்டும் என்று நான் அமென்ட்மென்ட் கொடுக்கவில்லை. வேறு அங்கத்தினர் திருத்தம் கொடுத்திருந்தார். அதனால் நான் கொடுக்கவில்லை. இதில் இன்றொரு காரணத்தையும் சொல்லவேண்டும். இதில் திருத்தத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது....

25th March 1961] [Sri R. Srinivasa Iyer]

“Notwithstanding anything contained in sub-section (1) it shall be lawful for the State Government before the end of the revenue year succeeding that in which water is made available for irrigation, to levy water cess on all lands in the ayacut of any irrigation project notified by the State Government in this behalf.. . .”

என்றிருக்கிறது. இதில் பிராஜக்ட்டுகள் நோட்டிஃபை பண்ணப்படும் என்று சொல்லலாம். நோட்டிஃபை பண்ணாத பிராஜக்ட்டே கிடையாது. பிராஜக்ட்டு என்றால் என்ன? இதற்கு நல்ல டெஃபினிஷன் கிடையாது. புள்ளம்பாடி இருக்கிறது, கட்டளை கனால் எக்ஸ்டென்ஷன் இருக்கின்றது, இவைகள் எல்லாம் நோட்டிஃபை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பின்னால்தான் இவைகளின் கீழ் உள்ள இடங்களுக்கு எல்லாம் லெவி போடுகிறோம். அதுமட்டும் அல்ல. இதில்

“Being lands for which water is made available for irrigation from such project, whether or not the water so made available is utilised for irrigating such lands.”

என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி போடுவதாக இருந்தால் தண்ணீர் பாய்ச்சி தீர்வை போடுவது என்கிற கிளாஸே போய்விடுகிறது. அது மட்டுமல்ல, சாகுபடியாகியிருக்கிறதா, நீர்ப்பாய்ச்சல் beneficial ஆக இருக்கிறதா என்பதை டெப்யூடி தாசில்தார் வந்து பார்த்தால், இது பிடிமணி சாவி, அல்லது இவ்வளவு அணுமட்டம் மகசூல் கிடைத்திருக்கிறது என்று கணக்கிட்டு பிறகு தீர்வை போடும்படி விளைந்திருந்தால்தான் தீர்வை விதிக்கப்படவேண்டும். நீர்ப்பாய்ச்சப் படுவதின்பேரில் ஏற்படும் நன்மைக்குத் தகுந்த தீர்வை போட வேண்டும் என்று நிச்சயிக்கவேண்டும். இவ்விதம் புதுவரி தண்ணீர் தீர்வை விதிப்பதில் வரும். விஸ்தீர்ணம் எவ்வளவு என்று பார்த்தால் பழைய லிஸ்டத்தின்படி 28 லட்சம் ஏக்கர் நஞ்சை (wet land) என்று தெரிகிறது. இப்போது புது பிராஜக்ட்டுகள் எல்லாம் சேர்ந்துப் பார்த்தால் 60 லட்சம் ஏக்கர் நஞ்சை மகசூல் சாகுபடியாகி வருகிறது. இதன்படி பார்த்தால் இதில் 30 லட்சம் ஏக்கர் இந்த புது சட்டத்துக்குள் வரும். ஆகவே இதைப்பற்றி எல்லாம் நன்றாக ஆலோசிக்கவேண்டும். இதைப் பற்றி அனேக அசெம்பிளி அங்கத்தினர்கள் கூர்ந்து பார்த்திருக்க மாட்டார்கள். நான் அசெம்பிளி மெம்பர்களைக் குறை சொல்ல வில்லை. இதைத் தமிழில் கொடுத்திருந்தால் அவர்கள் பார்த்து புரிந்துகொள்ள நன்றாக இருக்கும் என்பதையும் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இரண்டாவதாக காவேரி—மேட்டூர் பிராஜக்ட்டு தவிர மற்ற பிராஜக்ட்டுகளைப் பற்றி மட்டும் வேறு சீர்திருத்தம் பண்ணினால்கூட அது எப்படியிருக்கும் என்பதைப் பார்த்தால், இதில் தண்ணீர் தீர்வை விகிதம் நிர்ணயிக்கும்போது ஆலோசனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும் விஷயங்களில்,

[Sri R. Srinivasa Iyer] [25th March 1961]

“The cost of maintenance and working charges of any work belonging to or constructed by or on behalf of the Government and from which water is supplied. . . ”

என்றிருக்கிறது. மெயின்டனன்ஸ்க்கும் வரி போட்டுக்கொள்ளலாம் என்றிருக்கிறது. இது நியாயமல்ல. (மனியடிக்கப்பட்டது). எனக்கு நேரம் குறைவாக இருக்கிறது. ஆகவே இதைப் பற்றிய விரிவான விவாதத்தை அடுத்தநாள் தள்ளி வைத்துக்கொள்ளலாம். பல அங்கத்தினர்கள் இதன்மீது பேசக்கூடும். ஆகவே இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட்டு, நன்றாக பரிசீலனை செய்து, பின்னால் மொத்தமாக, Consolidated and Amending Bill on Land Revenue and Water cess, என்ற முறையில் ஒரு பில் கொண்டுவருவது நல்லது, அதைப் பொதுமக்களும் வரவேற்பார்கள் என்று கூறி என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : May I submit, Sir, that the general discussion on this Bill may be finished today? In view of the request made by the hon. Member, we can take up the clause-by-clause consideration on Monday or Tuesday. As the points will be fresh today, I shall reply to the general discussion today itself.

SRI R. SRINIVASA IYER : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தங்கட் கிழமையன்று பதில் அளித்தால் மற்ற கனம் அங்கத்தினர்களுக்கும் வசதியாக இருக்கும்.

DEPUTY SPEAKER : Is the Hon. Minister agreeable to the suggestion made by the hon. Member Sri R. Srinivasa Iyer and willing to reply to the discussion on Monday?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, if there are more speakers.

DEPUTY SPEAKER : Yes, there are many hon. Members who want to speak on this Bill. Hon. Member Sri M. S. Selvarajan may now speak.

SRI M. S. SELVARAJAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மசோதாவை இரண்டு வித கருத்துக்களோடு கொண்டு வந்திருக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். ஒன்று தண்ணீர் இருக்கிறபொழுது தண்ணீரை அவசியத்திற்கு உபயோகப்படுத்தாமல் அதை வியாபாரம் செய்கிறார்கள். அதிகமான அளவில் தண்ணீர் வீணாக்கப்படுகிறது. அதோடு சரியான முறையில் தண்ணீரை உபயோகிக்கவேண்டும் என்பதற்கு ஒரு தூண்டலாகவும் இருக்கலாம். அதே நேரத்தில் சிற்சில பாசனத்திட்டங்களின்கீழ், அதிலும் இதுவரை வரிவிதிப்பு இல்லாமல் இருந்ததை இப்போது தண்டத்தீர்வை விதிப்பதற்கு என்று சில காரியங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் அரசாங்கத்திற்கு இந்த மாதிரி தண்டத் தீர்வை விதிப்பதற்கு, அல்லது

25th March 1961] [Sri M. S. Selvarajan]

தண்ணீர்த் தீர்வை விதிப்பதற்கு அதிகாரம் கிடையாது என்று கோர்ட்டில் வழக்காட வேண்டிய நிலைமை வந்ததற்கு மாறாக சட்டத்தின் மூலம் பலத்தைக் கோரி கோர்ட்டின் நிலைக்கு பதில் சொல்லக்கூடிய வகையில் இந்த சட்டத்தை அரசாங்கம் இங்கு கொண்டு வந்திருக்கலாம் என்றும் நான் நம்புகிறேன். எந்த விதத்தில் இருக்குமானாலும் சரி, இது வரையில் பேசிய அங்கத்தினர்களெல்லாம் குறிப்பிட்டதுபோல அரசாங்கத்தின் தரப்பில் ஆர அமர சிந்திக்க வேண்டிய மிக பயங்கரமான மசோதா என்பது எனது கருத்து. இந்த மசோதாவின் பலன் இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள ஒவ்வொரு விவசாய மகன் வீட்டுக்கும் பாதிப்புக் கொடுக்கும் என்று தவறிக்கவேண்டும் என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் இன்றைய தினம் மேட்டூர் கால்வாய் திட்டத்திலும் சரி, லோயர்பவானி திட்டத்திலும் சரி அரசாங்கத்தின் தரப்பில் இன்றைய தினம் போட்டிருக்கக் கூடிய இரிரிகேஷன் ஸைஸ் ஆக்ட் பிரகாரம் இந்தத் திட்டங்கரினால் பெரிய அனுசூலம் கிடைக்கிறது, இதை எல்லா விவசாய மக்களும் பகிர்ந்து கொள்ளவேண்டும் என்ற அந்தக் கருத்துடன் கொண்டு வந்திருக்கப்படுமா என்று ஆர அமர யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அங்கு முதலில் இருக்கக்கூடிய சட்ட திட்டங்களின் கடின பலனை அனுபவித்து கூக்குரல் செய்து கொண்டிருக்கும்போது, கஷ்டம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் போது மற்றவர்களுக்கும் இந்தக் கஷ்டம் சுமத்தப்படுவதை ஜாக்கிரதையாக யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். மேட்டூர் கால்வாய்த் திட்டம், லோயர் பவானித் திட்டத்தின் அமைப்பு முறையில் அங்கு இருக்கும் விவசாயிகள் எந்த அளவு தண்ணீரைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளுகிறார்கள், அவர்களுக்கு ஒரு தாண்டுதல் அவசியம் தானா, தண்டனை அவசியம் தானா என்று எண்ணிப் பார்க்காமல் புதிதாக வந்திருக்கக் கூடிய திட்டங்களின் கீழ் வரக்கூடிய எல்லா விவசாயிகளுக்கும் இது பொருந்தும் என்ற அளவுக்கு அரசாங்கம் நினைத்திருக்குமானால் அது தவறு என்று குறிப்பிடுவேன். எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்த மட்டில், நான் தெரிந்த மட்டில் தாம்பிரபரணி திட்டம், மணிமுத்தாறு திட்டம் என்ற இரண்டு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் திருநெல்வேலி ஜில்லாவைப் பொறுத்தமட்டில் இருக்கின்றன. தாம்பிரபரணி நீர்ப்பாசன சட்ட திட்டப் பிரகாரம் “இட் இஸ் எக்ஸ்டீன்ட் ப்ராஜெக்ட்”, அதாவது புதிதாக எந்த வித விவசாயமும் செய்ய முடியாது முழுத் தண்ணீரையும் உபயோகப்படுத்தக் கூடிய திட்டம் என்று சொல்லப்படுகிறது. முதலில் நினைத்தது போல அத்தகைய தாண்டுதல் தேவை என்று நினைக்கக் கூடிய அளவுக்கு எந்த விவசாயியும் வீணாக்கவில்லை. அரசாங்கத் தரப்பில் இன்னும் புதிதாக ப்ராஜெக்ட் கட்டி விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கக் கூடிய நிலம் போக புதிதாக நிலத்தை விவசாயத்திற்குக் கொண்டு வர முடியுமா, அல்லது ஒரு போகம் விவசாயம் செய்யக்

[Sri M. S. Selvarajan] [25th March 1961]

கூடிய நிலத்தில் இரு போகம் விவசாயம் செய்ய முடியுமா, அல்லது புன்செய் நிலத்தை மாற்றி நன்செய் நிலமாகச் செய்ய முடியுமா, இப்படி ஒவ்வொன்றிலும் எத்தனை ஆயிரம் ஏக்கர்கள் இருக்கின்றன, எத்தனை ஏக்கரை நன்செய் ஆகச் செய்து கொடுப்பது என்று பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கக் கூடிய நோம்.

முதல் விஷயம் திருநெல்வேலியில் தாம்பிரபரணி தீரத்திற்கு இது பொருந்தாது என்று நினைக்கிறேன். அடுத்தபடியாக அந்த ஜில்லாவைப் பொறுத்தமட்டில்கூட அரசாங்கத் தரப்பில் விதித் திருக்கும் தண்டத் தீர்வை பற்றி விவசாயிகளும் விவசாய சங்கங்களும் ஹைகோர்ட், அப்பறம் ஹைக்கோர்ட்டுக்கு மேற்கொண்ட கோர்ட் என்று போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்வது இன்றைய தினம் விவசாயிகளுக்கு அவர்கள் பயிர் செய்ய எது ஏற்ற காலம் என்று அவர்கள் கருதுகிற காலத்தில், இரு போக நன்செய் என்று க்ளாஸிபை செய்து எந்தக் காலத்திலானாலும் பயிர் செய்ய அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது, இதைப் பற்றி நீதி மன்றம் தீர்ப்பு அளிக்க வேண்டும், அதோடு இரண்டு போகம் பயிரிட்டிருந்தால் மூன்றாவது போகம் பயிர் செய்யவதில் உரிய காலத்தில் பயிர் செய்யவில்லை என்றால் தண்டத் தீர்வை இரு போக நன்செய் நிலங்களுக்குப் போடப்படுமானால் அது எந்த அளவுக்கு பொருந்தும், அல்லது பொருந்தாது என்று பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று அவர்கள் கோர்ட்டுக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். இன்னும் சிற்சில குளங்களில் ஏராள மழை காரணமாக தண்ணீர் வந்து நிர்ப்பந்தத்தோடு நிரப்பி வைத்தார்கள். அவர்கள் கேட்காமல் விட்டிருப்பார்கள். வீணாகப் போகிறது என்று தண்ணீர் தேக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கலாம். வேண்டாமென்று சொன்னபோது குறிப்பாக மணிமுத்தாறு தண்ணீரையும் பாபநாசம் தண்ணீரையும் நிர்ப்பந்தப்படுத்தித் திறந்து விட்டிருக்கலாம். இந்தத் தண்ணீர் வராமலிருந்தால்கூட பாய்மானம் ஏற்பட்டு நல்ல பலன், நல்ல விளைவு வந்திருக்கும். இன்றைய தினம் அவசியம் இல்லாமல் விட்டிருக்கிறார்கள் என்று வழக்காடும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த அளவுக்கு சிறிய சட்டங்கள் மூலமாகச் சமாளித்து விட முடியுமா? இதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது என்று தீர்க்கமாகப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். அங்கு இருக்கக் கூடிய தாம்பிரபரணி தீரத்தில் மணிமுத்தாறு திட்டம் அங்கு இருக்கக்கூடிய விவசாயத்தை ஸ்டாபிலைஸ் செய்வதற்காக ஏற்பட்ட திட்டம் என்று அமைக்கப்பட்டிருக்கும் போது, இன்றைய தினம் இந்த வருஷத்திலே கிட்டத் தட்ட 1½ கோடி கன அடி தண்ணீர் ஸ்டீவைருண்டம் அணைக்குமேல் போயிருக்கிற காரணத்தினால் தண்ணீர் இருக்கிறது, மணிமுத்தாறு தண்ணீர் இருக்கிறது, பாபநாசம் தண்ணீர் இருக்கிறது, விவசாயிகள் அதற்குரிய பலனை அனுபவித்ததாக வேண்டும் என்று ஃபேர் வெதர் இருக்கும்போது கூட, அன்யூஷுவலி ஃபேர் வெதர் இருக்கும்போது கூட, எந்த அளவுக்குப் பொருந்தும் என்று பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அதே நேரத்தில் மணிமுத்தாறு திட்டம்

25th March 1961] [Sri M. S. Selvarajan]

20,000 ஏக்கரை ஸ்டாபிலைஸ் செய்வதற்காக 6 கோடி ரூபாய் என்று திட்டம்போட்டு 5 கோடி ரூபாயில் நிறைவேற்றப்பட்டது. கடை கோடியில் இருக்கக்கூடிய குளங்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்வதில் கஷ்டம் இருக்கிறது. எதற்காகக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் தலை அணைக்கட்டில் திறந்து, அன்யூஷுவலி ஃபேர் வெதர் இருந்த இந்த வருஷத்தில் 82 நாட்களுக்குப் பின்னர் கடைகோடி குளத்திற்குத் தண்ணீர் எட்டியிருந்தால் மூன்று மாத காலம் பிந்தி விவசாயம் செய்யவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டு அதனால் அரைகுறை விளைவு இருக்கலாம், அல்லது விளைவில் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கலாம். இருந்தாலும் ஒரே மாதிரி தீர்வை விதிப்பது, அதோடு கலாட் தீர்வை விதிப்பது எல்லாம் நியாயம் தானா என்றெல்லாம் தீர்க்கமாகப் பரிசீலனை செய்யவேண்டிய முக்கிய விஷயங்கள்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. சீனிவாச அய்யர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட பிரகாரம் ஸ்டேட் பூராவிலும் ஈ-செட்டில்மெண்ட் செய்து எதை எதையெல்லாம் லோக்கலைஸ் செய்து நன்செய் தீர்வை விதிக்க முடியும் என்று பார்க்கவேண்டும். டி பிரிவில் வரக் கூடிய நிலங்களுக்கும் ஏக்ளாஸ் என்று வைத்து 6 ரூபாய் முதல் 12 ரூபாய் வரையில் விதிக்கும் அளவுக்கு விவசாயியின் தலையில் சுமத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் ரிட்டாஸ்பெக்டிவ் எல்பெக்ட் கொடுத்து கருணையோடு பாக்கியையும் நடைமுறைத் தீர்வையும் வசூலிக்க வேண்டும் என்ற முடிவுக்கு அரசாங்கம் வந்தால் விவசாயிகள் எவ்வளவு கஷ்டப்படுவார்கள் என்பதை உணரவேண்டும். அத்தகைய அளவுக்குக் கஷ்டம் அனுபவிக்கும் விவசாயிக்கு அபிவிருத்திக்காக பெட்டர்மெண்ட் டாக்ஸ் வேறு விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே போன்று இதையும் சட்டபூர்வமாக விதிக்க, இரெஸ்பெக்டிவ் ஆஃப் தி லிஸ்டம் என்று அந்த அதிகாரம் அரசாங்கத்தின் கைக்குப் போவது நியாயம் அல்ல. இது தீர்க்கமாகப் பரிசீலனை செய்யவேண்டிய விஷயம். எல்லா நிலங்களையும் பிரித்து எந்தெந்த இடங்களுக்கு என்னென்ன விமோசனம் தேடமுடியும் என்று பார்த்து முற்றிலும் வாய்க்கால் மூலமாக இணைப்புக் கொடுத்து செய்ய முடியுமா என்று பார்த்து முற்றிலும் லோக்கலைஸ் செய்து முடிந்த பிறகு எவ்வளவு நிலம் அதிகமாக இருக்கிறது, எவ்வளவு புன்செய் சாகுபடியிலிருந்து நன்செய் சாகுபடியாக மாறியிருக்கிறது, எவ்வளவு ஒரு போக சாகுபடியிலிருந்து இரு போக சாகுபடியாக மாறியிருக்கிறது, எவ்வளவு இரு போக சாகுபடியிலிருந்து மூன்று போக சாகுபடியாக மாறியிருக்கிறது என்று ஒரு ஜில்லாவில் மட்டும் அல்ல, ஸ்டேட் முழுவதற்கும் கணக்கு எடுத்து எவ்வளவு விவரமும் தெரிந்து செய்யலாம். குறுக்கு வழியில் பரிகாரம் தேடும் அளவுக்கு சிறிய அளவில் இருந்தாலும் பயங்கரமான விளைவுகள் ஏற்படலாம் என்பதை ஜாக்கிரதையாகப் பரிசீலனை செய்து, பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பி, தீர்க்கமான பரிசீலனைக்குப் பின்னர் நிறைவேற்ற முயற்சிக்குலாம் என்று சொல்லி நிறுத்துகிறேன்.

[25th March 1961]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, as more hon. Members are anxious to speak on this Bill, I move—

“ That further consideration of the Madras Irrigation Cess (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 17 of 1961) be postponed to Tuesday, the 28th March 1961 and the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 12 of 1961) be taken up for consideration immediately.”

The motion was put and carried.

(4) THE MADRAS AGRICULTURAL INCOME-TAX (AMENDMENT) BILL, 1961
(L.A. BILL NO. 12 OF 1961).

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Deputy Speaker, Sir, I move—

“ That the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 12 of 1961) ^a be taken into consideration.”

Sir, in the Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Act, 1958 (Madras Act XXIX of 1958), a special provision was made to collect tax for the assessment year 1958-59 applying the composition formula. The above provision was extended for the assessment years 1959-60 and 1960-61 to enable the assesseees who would not have maintained proper accounts for the accounting years 1958-59 and 1959-60 to apply for composition. As it is considered that the assesseees would not have maintained proper accounts for the accounting year 1960-61 also, it has been decided to extend the benefit of section 34 in respect of the assessment year 1961-62 also by suitably amending that section. The Bill accordingly provides for the application of the composition formula for the assessment year 1961-62.

This is only to help the assesseees who have not maintained accounts to get this concession for one more year. I do not think that anybody will be against this composition formula. I hope the motion will be accepted.

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

“ That the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 12 of 1961) be taken into consideration.”

* SRI S. M. ANNAMALAI : சட்டம் மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சட்டம் கொண்டு வருகின்றபோதே நாம் இதற்கு கணக்கு வைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் இரண்டு ஆண்டுகள் பிடிக்கும் என்று யோசனை செய்து, இரண்டு ஆண்டுகள் தவணை கொடுத்தோம். ஆனால் இப்போது கணக்கு சரிவர வைத்துக் கொள்ளவில்லை என்று இந்தச் சட்டத்தை மேலும் மேலும் ஓராண்டு ஓராண்டு என்று சொல்லிக்கொண்டு நீடித்துக் கொண்டு போவதால் என்ன பிரயோஜனம்? பல